

Sygn. akt: I C 2842/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Patrycja Pacholska-Stolarz
Protokolant:	sekr. sąd. Agnieszka Krysiak

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2016 r. w Inowrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko S. N.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego S. N. na rzecz powoda (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę 12.903,84zł (dwanaście tysięcy dziewięćset trzy złote 84/100) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 01 października 2014r. do dnia 18 lutego 2016r. z zastrzeżeniem, że wysokość odsetek naliczanych od dnia 01 stycznia 2016r. nie może przekroczyć wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie,

2. zasądzone w punkcie 1 (pierwszym) świadczenie rozkłada na 61 rat w kwotach:

a. 27 raty w kwocie po 100,00 zł miesięcznie,

b. 33 raty w kwocie po 300,00zł miesięcznie

c. 61 (sześćdziesiąta pierwsza) rata w kwocie 303,84 zł, z ustaleniem, że wraz z ostatnią ratą płatne są odsetki umowne określone w punkcie 1 (pierwszym) wyroku ,

z tym ustaleniem, że wszystkie raty płatne są do 15 dnia każdego miesiąca poczynając od marca 2016 r. oraz z ustaleniem, że w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat cała pozostała do zapłaty należność staje się natychmiast wymagalna,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 646,00 zł (sześćset czterdzieści sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych,

4. nie obciąża pozwanej kosztami zastępstwa procesowego powoda,

SSR Patrycja Pacholska-Stolarz

I C 2842/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. N. kwoty 12.903,84 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 1 października 2014r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód w dniu 30 września 2004r. udzielił pozwanemu pożyczki w rachunku prowadzonym w ramach rachunku bankowego, ustalając limit pożyczki w kwocie 7.200 zł, pozwany zobowiązał się do comiesięcznych wpłat w wysokości 1.226 zł. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku comiesięcznego zasilania rachunku, jak również spłaty wykorzystanej pożyczki. Całość roszczenia stała się wymagalna z dniem 08 grudnia 2011r. Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 19 lutego 2014r., bez skutku.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do Sadu Rejonowego w Inowrocławiu (sygn. akt VI Nc-e 1410993/14).

Na rozprawie w dniu 8 stycznia 2016r. pozwany oświadczył, że uznaje żądanie pozwu w całości i wniósł o rozłożenie świadczenia na raty w wysokości po 100 zł miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 września 2004r. bank będący poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank S.A. we W. udzielił pozwanemu S. N. oprocentowanej pożyczki w rachunku prowadzonym w ramach prowadzonego dla pozwanego rachunku bankowego nr (...), ustalając limit pożyczki w kwocie 7.200 zł, przy czym pozwany zobowiązał się do comiesięcznych wpłat w wysokości 1226 zł.

Pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty pożyczki. Całość roszczenia stała się wymagalna z dniem 08 grudnia 2011r. Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 19 lutego 2014r., bez skutku.

/bezsporne, odpis wezwania do zapłaty k. 41, dokumentacja dotycząca pożyczki k. 26-39/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dowody z dokumentów zaprezentowane przez stronę powodową, których prawdziwości strona pozwana nie kwestionowała oraz w oparciu zgodne stanowiska stron.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszym rzędzie stwierdzić należy, iż pozwany uznał powództwo w pełnej wysokości. Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrył się okoliczności, które podważałyby związanie uznaniem powództwa.

Precyzyjnie prawa i obowiązki stron przedmiotowej pożyczki bankowej określała umowa z dnia 30 września 2004r. Biorąc pod uwagę, że strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności, ani co zasady ani co do wysokości, oraz uznała powództwo - Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku, zasądając dochodzone przez powoda roszczenie

Zasądając odsetki Sąd miał na względzie zmianę dokonaną w treści art. 369 k.c. i 481 k.c., dotyczących odsetek, mocą ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 1830). Od stycznia 2016r. nastąpiła zmiana kategorii i wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie, co znalazło odzwierciedlenie w brzmieniu wyroku.

W punkcie 2 sentencji zasądzone świadczenie Sąd rozłożył na 61 rat, z czego 27 rat w kwocie po 100 zł miesięcznie, kolejne 33 raty w kwocie po 300 zł miesięcznie, ostatnia rata w kwocie 303,84 zł obejmująca nadto odsetki umowne.

W ocenie Sądu w oparciu o treść art. 320 k.p.c. należało uwzględnić wniosek pozwanego o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty, z uwagi na jego aktualną – ciężką - sytuację życiową. Pozwany aktualnie ma 73 lat. W 2011r. przeszedł udar mózgu. Jego żona cierpi na cukrzycę, na jedno oko nie widzi, a na drugie – bardzo słabo. U 37-letniej córki pozwanego stwierdzono zespół Downa. Pozwany otrzymuje emeryturę w kwocie 1050 zł miesięcznie, jego żona i córka otrzymują zasiłki pielęgnacyjne w kwotach po 460 zł miesięcznie. Z tych kwot utrzymują mieszkanie komunalne, płacąc za nie czynsz w wysokości 520 zł miesięcznie, ponadto pokrywają opłaty za wodę, prąd i gaz, które łącznie wynoszą ok. 185 zł miesięcznie. Na leki pozwany i jego żona wydają 200 zł miesięcznie. Toczą się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne z wniosku trzech wierzycieli, poza tym pozwany spłaca inne kredyty – łącznie miesięcznie wydatki z tego tytułu wynoszą 300 zł – pozwany będzie je spłacał do maja 2018r.

Uwzględnić należy, iż sytuacja zdrowotna pozwanego i jego rodziny wymaga ponoszenia przez nich kosztów zakupu lekarstw, co więcej zarówno pozwany jak i jego żona i córka są osobami niepełnosprawnymi. W ocenie Sądu wysokość rat uwzględnia zarówno wzgląd na szczególną sytuację pozwanego jak również interes powoda polegający na zaspokojeniu roszczenia. Ponadto wysokość poszczególnych rat uwzględnia deklarowany przez pozwanego okres spłaty innych zobowiązań, po których spłaceniu będzie mógł większe środki przeznaczyć na spłatę zadłużenia wobec powoda.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 3 wyroku, a to na podstawie art. 98 k.p.c., na które składały się koszty poniesionej przez powoda opłaty sądowej od pozwu.

SSR Patrycja Pacholska-Stolarz